

Posudek oponenta na bakalářskou práci Pavly Adamičkové „Morální odpovědnost pokusů na zvířatech“

Autorka předkládané práce si bere za cíl prozkoumat oprávněnost provádění pokusů na zvířatech. Ve své práci jednak přebírá pozice vybraných filozofů (Singer, Regan, Chapouthier, Patterson), jednak provádí určitou sondu do laboratorní praxe (především internetové zdroje, v příloze vzor formuláře žádosti o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat – bez propojení s tělem práce).

V práci je zatelná absence zamyšlení nad reciprocitou vztahu mezi welfare lidí a welfare ostatních živých tvorů. Můžeme sdílet autorčino přesvědčení, že pokusy na zvířatech jsou neetické, protože tato trpí, ale součástí práce by měla být reflexe toho, co důsledný bojkot moderní laboratorní praxe přináší.

Kosmetických výrobků se vzdáme relativně snadno, ale jsme ochotni bojkotovat léky, protože na jejich vývoj byla obětována zvířata? Kapitola 5.1.2 dle mého názoru nepředkládá alternativu k první fázi testování (z hlediska formy je tato kap. v podstatě převyprávěním internetové stránky <http://web.quick.cz/differentlife/pokusy08.htm> bez jakékoliv autorčiny invence).

Kvalitu práce kazí nešikovná a expresivní vyjádření, jako př. uvádím odstavec na s. 23:

„I na konci 20. století je vnímání bolesti zvířat marginálním problémem, někdy na ní dokonce není hleděno vůbec. (Vandrovcová, 2011, s. 89) Je tomu proto, že mladí lidé, kteří mají zájem podílet se třeba i na léčení zvířat jsou už na středních školách podrobováni podobným pokusům, začíná se na pitvání včely pod mikroskopem, později potkan a takhle to pokračuje dál. (...) Musí se naučit dívat na zvíře jako pekař na chleba, nesmějí si připustit, že zvíře je bytost, která něco cítí.“

Závěr práce neobsahuje jediný filozoficky strukturovaný argument.

Práce zpracovává relevantní literaturu, je psána sice srozumitelně, ale bez schopnosti koherentně vysvětlit danou pozici. Chybí systematická filozofická komparace předkládaných konceptů: kap. 6.3 a 6.4 nejdou dále než za jejich letný popis.

Otázka k obhajobě:

Souhlasím s tím, že laboratorní praxe pokusů na zvířatech zasluhuje zásadní revizi. Problém ovšem leží v následující úvaze: jelikož je lidský život cennější než život zvířete (např. našeho bratra než myši), je eticky ospravedlnitelné dělat pokusy na zvířatech za účelem záchrany lidského života (farmaceutický průmysl), i když zvířata v laboratoři trpí. Jak tuto argumentaci filozoficky vyvrátíte?

Hodnocení

Předkládaný text dostačuje požadavkům na bakalářskou práci, doporučuji ji k obhajobě a hodnotit stupněm E.